

VISOKI TRGOVAČKI SUD
Na ruke, Mariu Vukeliću, predsjedniku

VJEROVNIK: **VICTA D.O.O.**, OIB: 63467075102, Makarska 26, 21000 Split
GOLD STARS j.d.o.o., OIB: 02444721973, Put Sirobuje 51/A
zastupani po punomoćniku Jeri Matiću, odvjetniku u
Zajedničkom odvjetničkom uredu Matić i Poljak, sa sjedištem
ureda u Miramarska 24/6, Zagreb

PREDSTAVKA
NA RAD
SUDAČKOG VIJEĆA

PRILOG: scan žalbe i dopune

I Predlagatelj obaviještava sud kako je predmet st-159/14, Trgovačkog suda u Splitu, po žalbi gore navedenih vjerovnika, bio predmetom odlučivanja pred naslovljenim sudom pod brojem **PŽ-1978/2020**.

II Vjerovnici su od suda zatražili zaštitu putem žalbe na rješenje o dosudi, no prvostupanjski sud je odbacio žalbu vjerovnika kršeći njihova ustavna prava, smatrajući da nisu sudionici dražbe!

Naime, stav prvostupanjskog suda je potpuno pogrešan, o čemu je ovaj stečajni vjerovnik pisao u žalbi vjerovnika, no nevjerojatno je zapravo kako je i Visoki trgovački sud RH suprotno ustaljenoj praksi tog suda, potvrdio nezakonitu odluku prvostupanskog suda.

VTs u obrazloženju odluke koji se potvrđuje odbacivanje žalbe vjerovnika navodi;

U ovoj pravnoj stvari nekretnina je prodana na dražbi na kojoj žalitelji nisu sudjelovali kao ponuditelji, pa nemaju pravo na žalbu prema odredbi stavka 2. članka 105. Ovršnog zakona. Žalitelji nisu ni stranke postupka prodaje nekretnine da bi imali pravo izjaviti žalbu protiv rješenja o dosudi. Izraz „stranka“ prema odredbi članka 2. Ovršnog

zakona označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja. Ovrhovoditelj je, pak osoba koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osoba u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti, dok je ovršenik osoba protiv koje se tražbina ostvaruje. S obzirom na to da se ovaj postupak vodi radi prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, pokreće ga i vodi stečajni sud u korist razlučnog vjerovnika, pa je on stranka ovoga postupka u smislu navedene odredbe Ovršnog zakona. Stečajni vjerovnici su stranke stečajnog postupka i nemaju svojstvo stranke u postupku prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo. Međutim, žalitelji osnovano tvrde da pobijano rješenje po svom sadržaju ne predstavlja samo rješenje o dosudi. Prema odredbi članka 103. stavaka 2. do 4. Ovršnog zakona nakon primitka obavijesti Financijske agencije o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi, prikupljenim ponudama i drugim potrebnim podacima sudac utvrđuje koji je kupac ponudio najveću cijenu i da su ispunjene pretpostavke da mu se dosudi nekretnina i o dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi). Pored toga, tim rješenjem sud određuje da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen (članak 103. stavak 6. Ovršnog zakona) ili odlučuje o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine (članak 107. stavak 5. Ovršnog zakona), te određuje da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom i eventualni izuzetak od toga (članak 108. stavci 1. i 2. Ovršnog zakona). U skladu s navedenim, rješenje prvostupanjskog suda protiv kojega su žalitelji podnijeli žalbu ne predstavlja rješenje o dosudi u dijelu kojim je odlučeno o predaji nekretnine kupcu i obračunati troškovi unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona. Stoga se na taj dio rješenja ne može primijeniti odredba članka 105. Ovršnog zakona o pravu na žalbu, pa je u tome dijelu prvostupanjsko rješenje nepravilno i nezakonito. Obrazlažući svoje pravo na žalbu žalitelji se neosnovano pozivaju na odredbe Ovršnog zakona o namirenju vjerovnika odnosno odredbu članka 125. stavka 5. tog Zakona prema kojoj pravo na žalbu imaju i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine, jer se te odredbe ne primjenjuju u stečajnom postupku. Namirenje stečajnih vjerovnika uređeno je glavom VI. Stečajnog zakona. U ovom postupku je riječ o namirenju razlučnih vjerovnika koje je posebno uređeno odredbom članka 248. Stečajnog zakona. Tom odredbom propisano je da će sud, nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, iz iznosa ostvarenoga prodajom (1) namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona, (2) namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom

Poštovani predsjedniče suda, vase sudačko vijeće je grubo oštetilo naše stranke jer je u identičnoj pravnoj stvari, u predmetu PŽ 1890/2013-4, u kojem je stečajni vjerovnik koji je podnio žalbu na rješenje o dosudi bila RH, kojoj je **dopušteno izjavljivanje žalbe na rješenje o dosudi kao stečajnom vjerovniku koji nije sudjelovao u dražbi.**

DOKAZ: pregled vlastite Vam odluke

Poštovani predsjedniče, gore navedeni ogledni postupak, pače završio je ukidanjem rješenja o dosudi i to opet zbog identičnih razloga koje iznosi žalitelji u ovom postupku jer se u oba predmeta radi o utvrđenju ništetnosti založnog prava, pa tako u oglednoj odluci u obrazloženju stoji;

U konkretnom slučaju je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo nancija, na ročištu za diobu kupovnine, osporila pravo I. Z. da se namiri iz kupovnine koja je ostvarena prodajom nekretnine u ovršnom postupku poslovni broj Ovr-1522/09 iz razloga što se na Trgovačkom sudu u Varaždinu vodi parnica protiv Z. Z.d.o.o. S. radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika poslovni broj P-97/11. Navedeni parnični postupak vodi se radi pobijanja Sporazuma o zasnivanju založnog prava na

nekretninama od 28. travnja 2008. sklopljenog između A. p. d.d. Varaždin i Z. Z.d.o.o. S., a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 14,782.940,51 kn zasnivanjem založnog prava na predmetnoj nekretnini te je prvostupanjski sud donio nepravomoćnu presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti. Iz spisa proizlazi da je I. Z., koji se namiruje pobijanim rješenjem, stekao pravo na namirenje iz novčane tražbine koju Z. Z.d.o.o. S. ima prema A. p. d.d. u stečaju, V., na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Ovr-1809/10 od 16. prosinca 2010. Dakle, I. Z. je upisom rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-1809/10 od 16. prosinca 2010., u zemljišne knjige stekao pravo na naplatu tražbine iz zaloga Z. -Z. d.o.o. prema Autobusni promet d.d. u stečaju, a ne založno pravo na predmetnoj nekretnini. Slijedom navedenog prvostupanjski je sud pogrešno zaključio da parnica koju vodi Republika Hrvatska protiv društva Z. - Z. d.o.o. ne sprečava donošenje pobijanog rješenja o namirenju I. Z.. Upravo suprotno, ishod te parnice će utjecati na redoslijed namirenja vjerovnika u cjelini jer će u slučaju pravomoćnosti presude I. Z. izgubiti pravo na namirenje tražbine iz prodaje založene stvari s obzirom na to da će založno pravo koje je stekao Z. - Z. d.o.o. prestati. Naime, u slučaju pravomoćnosti presude bit će utvrđeno da je bez učinka prema stečajnoj masi Sporazum o osiguranju novčane tražbine stjecanjem založnog prava na nekretnini koja je predmet prodaje od 28. travnja 2008. te da je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se briše založno pravo s nekretnina A. p. d.d. u stečaju upisano u korist Z. - Z. d.o.o. S.. Slijedom navedenog, pljenidbom tražbine koju Z. Z.d.o.o. ima prema A. p. d.d. u stečaju, I. Z. je stekao pravo da se umjesto Z. Z.d.o.o. naplati iz kupovnine koja je ostvarena prodajom nekretnine ali samo pod uvjetom da pravomoćnom presudom ne bude utvrđeno da založno pravo Z. Z.d.o.o. ne proizvodi pravni učinak prema stečajnoj masi A. p. d.d. u stečaju V.. U slučaju da Z. - Z. d.o.o. izgubi pravo na odvojeno namirenje iz predmetne nekretnine prestaje i pravo naplate tražbine I. Z. iz te kupovnine. Stoga nije odlučno što je I. Z. svoje pravo upisao prije pokretanja parnice radi pobijanja pravnih radnji jer on svoje pravo naplate osniva na pravu zaloga Z. - Z. d.o.o. jer sukladno čl. 111. st. 6. OZ-a, presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika. Slijedom navedenog, prvostupanjski je sud pogrešno primijenio odredbe navedenih članaka Ovršnog zakona kada je ocijenio da parnica koju vodi Republika Hrvatska, Ministarstvo nancija, protiv društva Z. - Z. d.o.o. S. ne sprečava donošenje rješenja o namirenju vjerovnika I. Z.. Valjalo je stoga, na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a ukinuti rješenje u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovan postupak. U ponovnom postupku prvostupanjski će sud sukladno čl. 111. st. 3. OZ-a donijeti rješenje o odgodi namirenja I. Z. do pravomoćnog okončanja parnice koja se vodi pod poslovnim brojem P-97/11.

Poštovani predsjedniče, iz gore navedenih odluka i obrazloženja razvidno je kako je vaše vijeće potvrdilo nezakonito rješenje, pri tome odlučujući u istoj pravnoj stvari protivno ustaljenoj sudskoj praksi, stoga Vas u ime naših stranaka, koje zajedno sa stečajnom masom tvrtke Atrium spatatum doo, trpe ogromne financijske štete, molimo da od Vašeg sudačkog vijeća zatražite pisano očitovanje u odnosu na navedene činjenice.

Prednje Vas molimo jer ukoliko se provede rješenje o dosudi uz prijeboj kupoprodajne cijene, naše stranke će tužiti RH zbog greške suda, budući za slučaj utvrđenja ništetnosti upisanog zaloga koji je predmetom dvije parnice, naše stranke neće moći ostvariti namirenje zajedno sa ostalim stečajnim vjerovnicima jer će predmetna imovina stečajnog dužnika koja je predmetom

rješenja o dosudi nepovratno napustiti imovinu stečajnog dužnika, čime su parnice za ništetnost zaloga uzaludne.

Činjenica je da je prvostupanjski sud grubo zanemario činjenicu vođenja **dvaju sudskih postupka za utvrđenje ništetnosti** razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, te je toj tvrtki kao ponuditelju na dražbi u rješenju o namirenju **protuzakonito odredio prijeboj tražbine osigurane ništetnim razlučnim pravom sa ponuđenom kupoprodajnom cijenom**, čime oštećuje sve vjerovnike stečajnog dužnika Atrium spalatum doo .

Dražba se provodila unutar stečajnog postupka u kojem su žalitelji stranke i unutar kojeg naravno imaju svoj pravni interes, a isti je da se nakon što se u pokrenutim parnicama utvrdi ništetnost razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, novac od prodaje garaže, kao najvrijednije imovine stečajnog dužnika raspodijeli između vjerovnika.

Sud je donošenjem rješenja o dosudi u kojem utvrđuje prijeboj učinio bespredmetnom tužbu za ništetnost razlučnog prava , te je time onemogućio vjerovnike u ostvarenju pravnog interesa, a VTS je potvrđujući takvu odluku onemogućio stečajne vjerovnike u pravnoj zaštiti koja im pripada.

Moli se sud za hitnost jer će ovaj stečajni vjerovnik tražiti zaštitu od Vrhovnog i Ustavnog suda, od kojih će se zatražiti hitno odlučivanje kako bi se pokušala sanirati šteta koju je prouzrokovao prvostupanjski sud , a istu potvrdio Vaš sud.

Sačinjeno u Zagrebu dne, 26. lipnja 2020.g.